

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MENEER, TELEGRAM VOOR U.

Komedie in drie bedrijven

door

ARNOLD VAN DE PERRE

1880

Toneelfonds J.Janssens *Antwerpen

1985

(N°1424)

PERSONAGES:

FRANCOIS DUPARC	aannemer
ALAIN DUPARC	zoon, dokter
MIREILLE	echtgenote van Alain Duparc
JANNIC DUPARC	zoon
MADAME SABLON	
BETTY	de meid

KORTE INHOUD

Wat zijn de gevolgen als op zekere dag de familie DUPARC een telegram ontvangt met de melding dat de overledenen MEVROUW DUPARC terug op de aarde komt?

OPVOERINGSRECHT

1.1.1.1

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes.

© 1985 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Decor : In de zitkamer van François Duparc - mooie lederen salon met alle bijhorigheden van een welstellend aannemer in bouwwerken. Rechts een trap die naar de overloop leidt van de tussenverdieping - op de overloop rechts een deur die toegang geeft tot de slaapvertrekken. Naast de trap een secretaire met daarboven een schilderij. Links de deur van de keuken en de eetkamer. In de fond de inkom vanuit de gang.

EERSTE BEDRIJF

Een stormachtige winteravond

Betty, de meid, legt vlug een gelukwenstelegram op het salontafeltje.

Duparc. (op uit gang) Oef! Daar komt vast onweer van. Een rottdag op alle gebied. Problemen, problemen en nog eens problemen (laat zich in een zetel vallen - Betty gluurde vanin een kier van de keukendeur) Betty!? Betty!?

Betty. Goeienavond, meneer.

Duparc. Is er iets speciaal vandaag?

Betty. Niet dat ik weet, meneer, maar de post ligt op het salontafeltje Kijk maar eens.

Duparc. Dan is het goed, Betty, doe maar verder in de keuken want ik zou graag wat eten. Is het nog niet klaar?

Betty. Maar, meneer, ge hebt me toch altijd al gezegd dat we maar eten een half uur nadat ge thuis gekomen zijt. Lees eerst uw briefwisseling eens door.

Duparc. Ik kan geen briefwisseling meer zien. 't Zit me tot hier ! Iedere brief is me een marteling : taksen, belastingen, onbetaalde facturen, betaald verlof, betaald verlet, betaald feest, compensatieverlof, R.S.Z., beschadigd materiaal....ik heb er genoeg van.... en maar vergaderen.... en maar overleggen... praten, praten, praten..... maar rendement, dat is wat anders. 't Zit me tot hier!!

Betty. Ge zijt lelijk aan 't zagen, zulle meneer, kijk eens naar uw post; dat zal u wat opmonteren.

Duparc. Betty, wil je me alsjeblieft zwijgen over die post of ik gooi hem in de vuilnisbak of steek er mijn huis mee in brand.... en ga nu voortdoen; ik heb vandaag al genoeg prietpraat gehoord.

Betty. (neemt de post en duwt deze in de handen van Duparc) Lezen, zeg ik!! (weg in de keuken)

Duparc. (een ogenblik verbauwereerd - doet toch maar open) Wat is dat?

Is dat vandaag ... ? Neen ..maar...Betty !? Betty! Waar zit je ?

Betty. (haastig op) Brandt het, meneer ?

Duparc. Betty, ik ben vandaag jarig!

Betty. Dat weet ik, meneer, 't is daarom dat ik die telegram geschreven heb.

Duparc. Dank je, Betty. Kom hier dat ik je eens lekker tegen mijn hart druk.

Betty. Daarvoor moet ge eerst een hart hebben, meneer.

Duparc. Er is toch nog iemand die aan mij denkt; ikzelf was het rats vergeten.

Betty. Niet te geweldig, meneer, ik ken u. De ene keer te zot en de andere keer te bot. Allé toe, 't is al wel.

Duparc. Betty, je weet dat ik het te druk heb; ik kan niet aan alles en aan iedereen denken. Je ziet het zelf: ik vergeet zelfs mijn eigen verjaardag.

Betty. Ja..ja.. ik versta het wel. Gij kunt alleen maar vriendelijk zijn als 't in uw kraam past en voor de rest een snabbe en een beet.

Duparc. Kom, nu niet overdrijven.

Betty. Alleen als gij iets voelt moet ik ook maar iets voelen. Maar ja, ik ben maar de meid hé...een meid voor alle werk.

Duparc. Betty, alsjeblijft... allé toe kom.. Wees eens ernstig. Ik heb je hier toch binnengenomen na je scheiding met Achiel en Achiel zelf verdient toch al jaren een schone wedde op mijn bedrijf en ik heb je dochter toch een goede baan bezorgd. Wat wil je nog meer?

Betty. Af en toe een beetje vriendschap, meneer, gewoon zonder veel complimenten.

Duparc. Ik zal mijn best doen en zeg toch altijd geen meneer tegen me.

Betty. Ik zal proberen, meneer.... François, maar dan alleen als er niemand anders bij is.

Duparc. Och God... 't is waar; de anderen zullen ook waarschijnlijk naar hier komen. Ik ga me vlug wat opfrissen. Tot straks !(geeft klap op haar achterste)

Betty. Meneer?

Duparc. Ja, Betty?

Betty. Ik heb nog iets gekocht voor u ook.

Duparc. Voor mij?

Betty. Ja, meneer, voor uw verjaardag.

Duparc. Dat had je nu echt niet moeten doen, maar ik ben wel nieuwsgierig. (Betty af in keuken en terug op met pakje)

Betty. Als 't u blijft, meneer en nog vele jaren (3kussen)

Duparc. Dank je wel, Betty, dit doet me echt veel plezier. Het spijt me dat ik daarnet wat zenuwachtig deed.

Betty. 't Is niks, meneer; ik ben dat gewoon, allé, doe open !

Duparc. (doet wat onhandig open) Het lukt me nooit om een pakje op een behoorlijke manier open te maken (scheurt alles open); dat komt telkens door de spanning.

Betty. Ik versta dat, meneer, 't schijnt dat alle mannen ieveranet kinderen blijven.

Duparc. Een das!! Wat een verrassing ! Dat had ik nu nooit gedacht. (een das met schrille kleuren)

Betty. Toetoet, maar ja, wat kunt ge nu anders kopen voor een man, nietwaar.

Duparc. Het is het gebaar dat telt, Betty, en hij is prachtig.

Betty. Dat hebt ge van die van vorig jaar ook gezegd, meneer, maar ge hebt hem nooit aangedaan.

Duparc. Ik ga hem dadelijk knopen zie en ik loop er een hele avond mee te pronken. (wil weggaan langs de trap)

Betty. Meneer?

Duparc. Nog iets, Betty?

Betty. Mag ik u nog iets vragen, meneer?

Duparc. Natuurlijk, Betty.

Betty. Achiël is gisteren bij mij geweest.

Duparc. Achiël, uw man??

Betty. Ja, allé... mijne gewezen man, nietwaar meneer.

Duparc. En wat wilde hij van jou?

Betty. Van mij wilde hij niks.... maar hij wil eigenlijk iets van u..

Duparc. Van mij ?

Betty. 't Zit zo, meneer...hij zegt dat hij al een paar keren ~~naar~~ opslag gevraagd heeft maar dat ge hem die niet wilt geven.

Duparc. Ja, dat is zo. Hij wordt betaald naar hetgeen hij verricht, een billijk loon... zoals al mijn werknemers.

Betty. Hij zou graag 10fr. per uur meer hebben, meneer.

Duparc. 10fr. per uur dan nog. Weet je wel wat dat betekent? Neen, neen... dat is onmogelijk ! Dan moet ik eerlijkheidshalve mijn andere werklieden ook meer betalen want die komen dat hoe dan ook te weten.

Betty. Hij zegt dat als het niet gaat hij op een ander gaat werken, meneer. Hij zegt dat hij ergens kan beginnen aan 10fr. meer.

Duparc. Dat moet hij dan maar doen, Betty. (wil weg)

Betty. Maar meneer François.... ge denkt weer niet aan mij !!

Duparc. Aan jou? Wat heeft dat met u te maken? Je leeft toch gescheiden van Achiel? Of wonen jullie weer te samen?

Betty. Goede gij, meneer!.... ik ben niet helemaal zot.... om dan weer slagen te krijgen.

Duparc. Wel dan?

Betty. Maar meneer, ge weet gij toch zo goed als ik dat ik dan niet meer aan mijn geld ga geraken als hij ergens anders gaat werken.

Duparc. Je bedoelt het allimentatiegeld.

Betty. Awel ja, dat geld dat hij moet opbrengen voor mij. Nu houdt gij dat direct af van zijn pree en ge geeft het aan mij.... Maar als hij op een ander werkt zal ik er mppen naar fluiten.

Duparc. Dat wordt dan op een andere manier geregeld, Betty; wet is wet.

Betty. Ja..ja.. ik ken dat. Ik heb het liever gelijk 't nu is, direct in de hand.

Duparc. Ik zal er eens over nadenken, Betty.(wil weg)

Betty. Ik moet hem morgenvroeg antwoord geven, meneer.

Duparc. Zeg aan Achiel dat hij me zelf eens komt spreken over deze kwestie.(weg)

Betty. Gierigaard !!

Jannic. (op uit slaapkamerdeur met schildersjas - komt naar beneden - zoekt in secretaire)

Betty. Ook een goeienavond.

Jannic. Wat zeg je?

Betty. Zoekt ge iets?

Jannic. Neen.(gaat in de keuken)

Betty. Meneer den artiest van kust-mijn-voeten. Werk liever een beetje in plaats van heel de dag uw luie kont te schuren..

Jannic. (vanin de keukendeur) Is er nog melk?

Betty. Ja.

Jannic. Waar?

Betty. In de kleerkast (Jannic terug binnen) Verwende snotneus! Heel zijn leven al veel te veel gekregen zonder er iets voor te doen.

(Jannic komt uit de keukendeur met een fles melk in de hand en een groot bruin inpakpapier onder de arm - hij gaat terug naar de slaap-vertrekken)

Betty. Zeg wat moet ge nu met dat inpakpapier. Ik heb dat nodig! En breng de lege fles terug zulle want ik ruim ze niet op. Moest ge mijne zoon zijn.... ik zou nogal ne gang met u gaan. Papkind !!

Duparc. (op in hemd - hij strikt zijn das) Wel Betty, wat vind je ervan ?

Betty. Van wat, meneer?

Duparc. Wel, van je das !

Betty. Hij is schoon, hé meneer... anders had ik hem niet gekocht!

Duparc. Betty, je lijkt me zenuwachtig. Ik beloof je dat ik die zaak met Achiel bespreek; ik zal mijn best doen.

Betty. Ik ben eens curieus!(wil in de keuken) Ha meneer, dat inpakpapier moet ik terug hebben zulle!

Duparc. (neemt inpakpapier van de das) Maar... ik heb het helemaal verscheurd!

Betty. Ik heb het over dat inpakpapier waar Jannic mee weg is. Zo zonder iets te zeggen komt die kadee in mijn keuken een groot inpakpapier pikken en ik heb het nodig. Ge kunt het hem maar eens goed zeggen.

Duparc. Och kom, je moet dat verstaan. Hij is zwak van gestel en...

Betty. en hij heeft jong zijn moeder verloren.... ik ken dat liedje...

Duparc. Je kent hem toch. Hij leeft in zijn eigen wereldje. Hij is introvert van karakter met een echte artiestenziel. Hij leeft zich enkel uit in zijn schilderwerken en gedichten. Hij kan uren zitten te mediteren.... hij gelijkt veel op zijn moeder.

Betty. Ja meneer, mediteren... allemaal goed en wel... maar wat zoudt gij er zo van zeggen moest ik hier alle dagen uren zitten te mediteren.

Duparc. Ha dat ^{kan} niet hé, Betty!

Betty. Ik zou u nog iets moeten vragen, meneer.

Duparc. Toch ook geen 10 fr. opslag zeker!

Betty. Neen meneer, 't is veel erger!

Duparc. God sta me bij! Je bent wel in grote doen vandaag. Is dat omdat ik 'jarig ben of omdat je Achiel gezien hebt?

Betty. In zekere zin wel meneer want Achiel heeft me ook nog iets anders verteld.

Duparc. Wat heeft hij je nog verteld?

Betty. Hij heeft me gezegd dat hij horen zeggen had van iemand die het kon weten dat ge gaat hertrouwen met madame Sablon die hier de laatste tijd zo dikwijls over de vloer komt.

Duparc. En mag dat niet misschien? Ik vind wel dat je nu wat brutaal wordt.

Betty. ~~Ver~~rekskuseer meneer, ge moet dat niet verkeerd oppakken; gij doet wat gij wilt, maar Achiel heeft horen zeggen, dat ik dan waarschijnlijk aan de deur ga vliegen omdat madame Sablon nogal jaloers is.

Duparc. Maar wie zegt dat allemaal?

Betty. Achiel zegt dat meneer.

Duparc. Betty, houd nu alsjeblieft op. Ik ben tevreden over jou maar bemoei je niet met mijn privé-zaken.

Betty. Ja meneer, maar ge moet verstaan... uw privé-zaken hebben te maken met mijn privé-zaken en dan mag ik toch ook wel een woordeken placeren... dat zegt Achiel toch ook.

Duparc. Betty, met de hand op het hart zeg ik je dat ik daar nog geen ogenblik aan gedacht heb en omdat ik hoor dat je met Achiel toch zo goed over de baan kunt zal ik hem vanaf volgende week 5 fr. per uur meer geven. Zwijg er nu over en doe verder aan je werk; ik ga me verder aankleden. Kom schiet op.... er zullen nog bezoekers komen. (weg langs trap)

Betty. (naar keuken) Voilà, dat is toch 5 fr. meer.... wie niet waagt die niet wint.

(bel - Betty gaat langs inkom - ze brengt dokter en mevrouw Duparc binnen, zoon en schoondochter van Mr. Duparc - ze hebben een geschenk bij zich en Betty heeft bloemen gekregen)

Betty. Och meneer den dokter en madame... meneer zal zo blij zijn dat ge hier al zijt en in zo'n weer dan nog!

Alain. Ja, daar komt stellig onweer van.

Betty. Zet u meneer den dokter en madame, meneer zal direct gaan komen; hij is ^{zich} hem gaan omkleden. Ik ga ondertussen aan mijn werk voortdoen en nog eens bedankt voor die schone bloemen, dat hadt ge nu echt niet moeten doen.

Mireille. Dat is graag gedaan, Betty, ze zijn voor u!

Alain. Voor iemand die ons ouderlijk huis en onze pa zo goed verzorgt is dat niets te veel. Heb je Jannic al gezien?

Betty. Ja, meneer..ja.. maar zwijg me als 't u blijft over die kastaar. Ik heb al dikwijls gezegd: hoe dat er zo veel verschil kan bestaan tussen twee broers van dezelfde ouders... dat is niet te verstaan. De ene zo een degelijke vriendelijke meneer en de andere een leegloper tot en met.

Alain. Nu overdrijf je toch een beetje vind ik; je moet...

Mireille. De waarheid mag gezegd worden, Alain. Ik kan Betty alleen maar gelijk geven.

Betty. Allé tot straks! Hebt ge niet graag een potteke café; dat doet deugd met zo'n weer.... hoor 't is al aan 't donderen.

Mireille. Een goed gedacht, Betty!

Betty. Ik ga er direct voor zorgen zie madame.(weg in de keuken)

Alain. Een geluk dat Betty hier alles wat in de gaten houdt...

Mireille. 't Is te hopen dat ze niet te veel in de gaten houdt. Ze draait je pa rond haar vinger heb ik al gehoord... en een man alleen..

Alain. Kom nou, Mireille... wat wil je daar nu mee zeggen..

Mireille. Niets... ik denk alleen maar.....Betty zal wat extra-geld goed kunnen gebruiken... ze leeft gescheiden van haar man en met een grote dochter.... ik ken dat... en een man alleen...

Alain. Zeg, maar met welk recht....

Mireille. Ik zie alleen maar de mogelijkheid onder ogen. Ik zeg niet dat het zo is maar het zou kunnen... en de gelegenheid scheidt de dief. Eigenlijk ware het beter dat je pa zo vlug mogelijk met madame Sablon zou trouwen.

Alain. Met madame Sablon?

Mireille. Ja, met madame Sablon... Die twee kennen mekaar al jaren... reeds van voor het overlijden van je mama.

Alain. (recht)Ja, papa deed zaken met meneer Sablon.. dat is alles..

Mireille. Ja..ja.. zaken..

Alain. Wel ja zaken! Papa is aannemer en meneer Sablon was een gekend architect. Zeg, wat insinueer jij allemaal!! Ik verbied je...

Mireille. Ik zeg je dat het beter is dat je pa trouwt met Madame Sablon. Dat scheidt klare toestanden... de mensen praten al genoeg... Trouwens madame Sablon is een gedistingeerde mooie dame met een aardige bankrekening en zonder kinderen.

Alain. Waar jij je allemaal mee bemoeit. Dat zijn toch onze zaken niet.

Mireille. Toch wel.... Heb jij misschien liever dat je pa zijn geld vergooit aan een gescheiden vrouw met een kind dan dat hij een rijke kinderloze weduwe trouwt.

Alain. Maar in godsnaam, Mireille, hoe kan je...

(Betty op met koffie)

Betty. Hadt ge het nog niet geroken? Verse koffie!! Als 't u blijft; dat hij mag smaken..

Mireille. Dank je Betty, dat is vriendelijk... en hoe gaat het met je dochter?

Betty. Goed, madame, merci.

Mireille. Heeft ze nog geen kennis?

Betty. Dat zal wel zeker... maar ze komen zij alles thuis niet zeggen, nietwaar madame.

Mireille. Doe ze de groeten van mij en als je eens passeert moet je maar eens binnenkomen.

Betty. Merci, madame, merci... maar zo ver... ge verstaat.... ik passeer daar nooit niet, nietwaar madame.

Mireille. Toch altijd welkom, nietwaar Alain?

Alain. Zeker... zeker...

Betty. Merci meneer den dokter, merci.. (weg in keuken)

Mireille. (neemt koffie) En maak van de gelegenheid gebruik om je pa te spreken over het geld van de overname.

Alain. Moet dat nu vandaag... net op zijn verjaardag?

Mireille. Waarom niet!? We komen hier niet alle dagen en we hebben het geld dringend nodig. Het wordt hoogtijd dat dokter Verspaille weet dat jij zijn praktijk kunt overnemen. Straks zit er iemand anders, kandidaten genoeg, en het is een degelijke praktijk dat weet je zo goed als ik.

Alain. Verspaille kan nog wel even wachten heeft hij me verteld.... een maand meer of minder.....

Mireille. En als je het geld niet krijgt dan vraag je maar een renteloze lening..... en als dat ook niet gaat dan vraag je maar uw part van uw moeders nalatenschap.

Alain. Maar dat gaat allemaal zo eenvoudig niet.... Wat bazel jij toch..... Papa is nog flink en gezond... en Jannic is er ook nog.....

Mireille. Juist daarom.... Al wat je nu al hebt, kan je schone broer niet meer verbrassen. Bij ons is het in goede handen en het is voor je carrière. Jij hebt het tenminste ergens gebracht.... maar je broer is een nietsnut... studeert aan de kunstacademie en dan zijn verloofde Noëlla, ook een kunstacademisch ding heb ik al gehoord.(bel gaat)
Betty!! De bel!!

Betty. Ik ben hier al, madame.(weg)

Mireille. Tracht dus vanavond een gelegenheid te vinden om je pa te spreken en te overtuigen en laat je niet doen... hoor je...!!
(bliksem en donder - Betty opent de deur en laat madame Sablon binnen-
Betty gaat meteen naar de keuken - Sablon heeft een geschenk)

Sablon. Wel, wel, wel, wie we hier al hebben, dokter en mevrouw Duparc. Hoe gaat het ermee?

Mireille. Goeienavond madame Sablon, blij je weer te zien!!(3 kussen)

Sablon. Ik heb me gehaast om voor het onweer hier te zijn. Gelukkig is het niet zo ver; ik denk dat het menens wordt (donder en bliksem naderbij)

Alain. Goeienavond, madame Sablon, fijn dat je er bent.(3 kussen)

Sablon. Wat een genoegen om jullie hier aan te treffen. Ik dacht dat ik hier de eerste ging zijn, maar ik ben tweedes. Dat noem ik nu eens meelevende kinderen zie. Van zo ver komen om papa te feliciteren. Zeg waar zit het feestvarken?

Alain. Het feestvarken is zich aan 't verkleden. Hij komt zo dadelijk.

Sablon. Ik stel voor dat als hij binnenkomt we zingen van : Happy birthday to you! Akkoord?

Mireille. Akkoord !!

Alain. Mijn stem is wel bewerkt met schuurpapier maar ik zal mijn best doen.

Sablon. Ik ben nogal opgewonden want ik vermoed dat papa nog een verrassing in petto heeft.

Alain. Je maakt ons wel nieuwsgierig.

Sablon. Ik weet niet welke.... maar ik laat het aan papa over om dat mede te delen.

Mireille. Ik denk dat ik begrijp wat je bedoelt... jij niet Alain?
(bekijken mekaar veelzeggend)

(Mr. Duparc verschijnt in de slaapkamerdeur)

Duparc. Iedereen is al aanwezig zie ik !

Alain, Mireille en Sablon. Happy birthday to you. Happy birthday to you. Happy birthday dear papa, happy birthday to you!(Sablon geeft de toon aan)

Duparc komt naderbij met uitgestrekte armen - Betty leeft mee vanuit de keukendeur)

Mireille. Van harte gefeliciteerd, papa (3 kussen) Als 't u blijft!
(geeft geschenk)

Alain. Proficiat papa en nog vele jaren! (3 kussen)

Sablon. Proficiat, François, als 't u blijft en van ganser harte.
(geeft geschenk - er volgt een omhelzing - Mireille en Alain bekijken mekaar veelbetekenend - bliksem en donder)

Duparc. Dank je wel voor al deze vriendelijke attenties. Kunnen jullie geloven dat ik het niet meer wist.

Mireille. Je verjaardag ?

Duparc. Ja, mijn verjaardag.... totaal vergeten. Betty deed er me aan denken.

Sablon. Maar François, ik heb het je eergisteren nog gezegd. Je bent inderdaad erg verstrooid de laatste tijd. Is er iets dat je dwarszit?

Duparc. Och het gaat wat moeilijk op de werf, te veel kopzorgen; maar kom, laten we het daar niet over hebben.

Sablon. Maak liever je pakjes open.

Duparc. Dat doe ik. (maakt pakje van Sablon open) Hebben jullie ook telkens dat spannende gevoel bij het openmaken van pakjes. Ik leer het nooit.

Sablon. Mannen blijven altijd ergens kinderen, nietwaar Mireille. Kijk eens wat een handigheid!

Duparc. Nu zeg... wat een verrassing.... een das... hij is prachtig! Dank je wel, Martine.

Sablon. Ik vind wel dat hij nogal wat mooier is dan dat afzichtelijk exemplaar dat je nu draagt.

Duparc. Vind je? Ik vind deze nochtans best aardig.

Sablon. Toe nou.... Een man alleen heeft toch gekke ideeën.... die das staat je helemaal niet. Kom, doe die vlag maar van rond je nek en draag mijn das.... onze das. (das wordt uitgedaan - Betty kwaad de keuken in) Wat vind jij ervan, Mireille?

Mireille. Heel mooi... maar ik voel me wel wat verlegen...

Duparc. Verlegen....wat je nu zegt... jij verlegen ?

Mireille. Maak eens open (bedoelt haar pakje)

Alain. 't Is toch niet....

Duparc. Ik denk dat ik weet wat erin zit. Ra..ra...ra... Wat is het? Een das!! Trek het je niet aan, Mireille, het is het gebaar dat telt.. dat heb ik nogal gezegd. Welke moet ik nu dragen? (staat met drie dassen in de hand) Weet je wat : ik draag geen enkele; zo voelt niemand zich benadeeld. Ik zal ze met veel genoeg toevoegen aan mijn collectie.

Sablon. Vind je het niet erg?

Duparc. Neen, helemaal niet, wat moet je voor een man anders kopen nietwaar. Dank u wel voor al deze vriendelijke gebaren maar nu is het mijn beurt om iets te geven. (gaat weg naar de slaapvertrekken - hij neemt de dassen mee)

Alain. Ware het niet beter geweest om eerst met mekaar af te spreken? Ik vind dat toch wat genant. Was er nu echt niets origineler ? Dat is nu telkens hetzelfde scenario. Pakjes openmaken waarvan we op voorhand de inhoud kennen en dan doen alsof het de verrassing van ons leven is. Ik kan jullie bevestigen dat dit na de zoveelste das lelijk begint tegen te steken.

Mireille. Goed, geef jij dan eens een idee!

Sablon. Volgend jaar zullen we eerst eens overleggen wat we kunnen kopen. Is dat geen goed gedacht? Tegen die tijd zal ik al beter weten wat hij graag heeft.... ik ben daar vernuftig in.

Mireille. Goed, dat is afgesproken!

Duparc. (op met nertsmantel) Ik weet eigenlijk niet goed hoe te beginnen... 't zit zo.... (Jannic op met schilderij verpakt in bruin papier - blijft staan bovenaan de trap) Martine en ik kennen mekaar al heel lang en.... daar we met mekaar goed opschieten..... mekaar begrijpen en waarderen.... ja... waarom niet... mekaar liefhebben... al klinkt dit wel een beetje gek uit de mond van een pas pepromoveerde vijftiger... hebben we besloten om met mekaar te trouwen... en omdat ik weet.... Martine, dat je deze nertsmantel zo prachtig vindt, geef ik hem aan jou als blijk van mijn genegenheid... Ik weet..

Mireille. Maar dat is de mantel van mama !!

Alain. Maar papa, dat past toch niet !!

Sablon. Toch wel, ik heb hem al eens aangetrokken.

Duparc. Ja, Martine heeft dezelfde maat van mama-zaliger.

Alain. Papa, ik bedoel... dat wordt toch niet gedaan...dat is toch niet taktvol....

Duparc. Wat moet ik nu met een nertsmantel aanvangen en als Martine deze nu zo graag heeft.

Mireille. Maar je hebt toch kinderen, papa ?

Duparc. Dragen de jongens nu ook al nertsmantels ? Kom, Martine, jij hebt hem graag, hij is van jou.(steekt mantel aan)

Sablon. (staat te pronken - Mireille zeer venijnig) Dank je wel, François.(omhelzing)

Duparc. Betty!! Betty !!

Betty. Ja meneer.... maar zie nu ne keer : madame Sablon met de schone nertsmantel van madame. Ai, 't is toch ne schone nietwaar Madame Duparc.... 'k wou dat ik hem gekregen had.

Duparc. Betty, wil je ons iets te drinken brengen? Ik vind dat hier eens mag op geklonken worden.

Betty. Ik kom direct, meneer. (terug weg)

Duparc. Wel, vinden jullie niet dat we felicitaties verdienen ?